

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616201216
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8616201216.1

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci žalobcu Y. E., nar. XX.XX. XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/33, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia 634,64 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 634,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 634,64 eura od 17.3.2017 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. 8401428 z 31.1.2007, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13) o tej časti poplatku ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

III. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v sume 634,64 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu č. 8401428 z 31.1.2007 vo výške 20 000,- Sk (663,88 eura), za poplatok vo výške 19 120,- Sk (634,67 eura) s tým, že, že celkovú čiastku vo výške 39 120,- Sk (1298,55 eura) zaplatí žalovanému v 12 splátkach po 3 260,- Sk (108,21 eura). Poplatok z predmetného úveru predstavuje 95,60 % -né navýšenie. Žalobca žalovanému na predmetný úver zaplatil 1 298,52 eura. Poplatok vo výške 19 120,- Sk (634,67 eura), je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou (čl. 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Žalovaný neposkytol žalobcovi reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a svojou výškou na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť o aké administratívne

plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše nie je ničím odôvodnené preto poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu ako od

spotrebiteľa ktorému požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku, ak sa bude vychádzať z významu pojmu administratíva, podľa slovníka slovenského jazyka ako správa, riadenie, vybavovanie vecí podniku a pod. Čo sa týka predmetného poplatku žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 z 13.9.2013, ktorým súd rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/219/2013 z 21.8.2014. V prípade žalobcu sa jedná o obdobnú zmluvnú podmienku. Okrem toho žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. n. 14Co321/2012 z 10.9.2013, z ktorého vyberá ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tu istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia. Pojem neprijateľná podmienka, vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa (článok 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EU C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Obdobná podmienka už bola ako neprijateľná posúdená aj v ďalších konaniach, vedených na Krajskom súde Prešov a to pod sp. zn. 1Co 2/2015, rozsudkom z 11.3.2015, pod sp. zn. 4Co52/2015, rozsudkom z 21.10.2015, pod sp. zn. 17Co50/2015, rozsudkom z 6.8.2015. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať - sumu, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZOSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZOsu). V zmluve o úvere taktiež absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Žalobný návrh ďalej odôvodnil ustanovením § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Bezodôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi platbami t.j. 1 298,52 eura a výškou úveru 663,88 eura teda vo výške 634,64 eura. Žalobnému návrhu navrhol vyhovieť.

2) Žalovaná strana sa nepripojila k žalobnému návrhu.

3) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti sporových strán. Žalobca bol v konaní zastúpený advokátom. Žalovaná strana vo veci podala písomné vyjadrenie.

4) Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav:

5) Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8401428 zo dňa 31.1.2007 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 (ďalej len veriteľ) a dlžníkom XXX,XX, (ďalej len spotrebiteľ). Podľa zmluvy veriteľ sa zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver v sume 20 000,00 Sk/663,88 eur a spotrebiteľ sa zaväzuje

-3-

4C/42/2016

poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť poplatok vo výške 19 120,00 Sk/634,67 eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 39 120,00 Sk/1298,55 eura zaplatí žalovanému v 12 mesačných splátkach po 3260,00 Sk/108,21 eura. Zmluva je strany podpísaná.

6) Z dohody o plnení splátky a pokuty k zmluve číslo: 8401428 - klient XXXXXXXX typ úveru - bežný, aktuálny stav - ÚHR 6.2. 2008, splátkový kalendár pod por. číslom: 1) dátum 25.2.2007 pod por. č. 1 (prvá splátka) dátum 25.2.2007 posledná splátka č. 12, dátum: 18.3.2008, spolu zaplatené 649,00 eura.

7) Žalovaná strana podala vyjadrenie z obsahu ktorého vyplýva, že žaloba je nedôvodná, zo zmluva nenastala ani jedná z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluva a iné) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalobca v zmysle ustanovení zákona môže domáhať v subjektívnej (dvojočnej) lehote, teda od okamihu keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel. Žalovaný má za to, že táto lehota žalobcovi už márne uplynula. V žalobe absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Žalovaný poukazuje na to, že požadovaný nárok žalobcu sa stal premlčaný v objektívnej i subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 6.2. 2012. Žalobca návrh na súde uplatnil až dňa 21.3. 2016. K posúdeniu zmluvy o úvere uviedol, že spornú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, dňa 31.1. 2007 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. 8401428 na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 663,889 eur, ktorý sa zavial vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 634,67 eur. Podľa ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ďalej zmluva bola uzatvorená v čase, keď podľa Obchodného zákonníka sa zmluva považuje za absolútny obchod a preto nie je možné na ňu aplikovať iné predpisy, ako obchodný zákonník. Okrem toho ďalej poukázal na princíp zákazu retroaktivity, ďalej žalobca by si mal byť vedomý, že ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13 EHS sa nevzťahujú na jeho prípad. Pravdepodobne šablónovito postavil svoje tvrdenia v porovnaní s podobnými prípadmi sudcovskej praxe, avšak opierať sa o predpisy, ktorých účinnosť nadobudla dňa 1.1. 2008, pričom zmluvu uzatvoril v roku 2007 nie je na mieste. Ďalej v prípade žalovaného treba akcentovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobcom vstupoval. Argumentácia žalovaného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný žalobcu oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami poskytnutia úveru, pričom žalobca pri podpise zmluvy o úvere prehlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy a súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutia veru, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Vzhľadom na uvedené nie je možné zmluvu o úvere posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a aj preto je žalovaný toho názoru, že predmetná zmluva o úvere nemusí obsahovať údaj RPMN. Zároveň poukázal na zákon o spotrebiteľských úveroch a tento sa vzťahoval na zmluvy o úvere až na základe jeho novelizácie účinnej od 1.1. 2008. Žalobca napáda poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov v časti za náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívnou s tým spojenou. Je teda zrejmé, že žalobca predovšetkým mieri na poplatok ako taký. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, ten nie je podľa žalovaného neprímerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne vyššie oproti bankám. Čo sa týka príslušného poplatku tento v 1/3 predstavuje úrok a v 2/3 predstavuje náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. Pokiaľ ide o výšku príslušného poplatku, tento je v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda dlžník musel vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia mal okamžite pri podpísaní zmluvy o úvere vedomosť, aká je cena

úveru. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedná z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol, nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a i. a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. K bezdôvodnému obohateniu poukázala na ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka a zastáva názor, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia ktorú stanovuje zákon. Ďalej, že žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a iné) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaná razantne odmieta žeby z jej strany došlo z bezdôvodnému obohateniu. Žalobný návrh navrhla zamietnuť.

8) Z prehlásenia Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov vyplýva, že na združenie HOOS sa obrátil spotrebiteľ XX.X.XXXX so žiadosťou, že potrebuje poradiť s úvermi, ktoré má od nebankových subjektov, bank. Písomne kontaktoval združenie v roku 2012, kedy zaslal podklady týkajúce sa úverov od nebankových spoločností a podklady súdnych konaní, ktoré viedli voči nemu ako spotrebiteľovi. V roku 2015 si dohodol stretnutie v sídlo združenia, kde ho informovali o tom, že ak chce riešiť aj iné zmluvy o úveroch je potrebné zabezpečiť podklady, ako sú zmluvy, prehľady platieb. Po zabezpečení podkladov sa uskutočnili stretnutia, posledné stretnutie sa uskutočnilo v mesiaci január 2016, kedy posúdili zmluvy o úvere od spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. Po oboznámení sa s podkladmi, ktoré združeniu boli doložené bol informovaný o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, neprímeraných odplatách a úrokoch za úvery, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, o rozhodnutiach súdov, či už slovenských súdov, alebo aj s rozhodnutiami súdneho dvora, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv, resp. toho, že spotrebiteľ má právo sa brániť voči nekalým obchodným podmienkam, že súd má zohľadniť to, že priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a že súd má skúmať ex offio, teda z úradnej povinnosti tieto podmienky, či sú prijateľné alebo neprijateľné. Taktiež bol informovaný o Smernici Rady 93/13 EHS z roku 1993, ktorá sa venuje práve spotrebiteľom a spotrebiteľským zmluvám. Spotrebiteľ bol oboznámený s judikatúrou SD EÚ najmä rozsudkom súdu z 27.6. 2000 Spojené prípady C-240/98 až C- 244/98 Oceáno Grupo Editorial SA, s rozsudkom Súdného dvora ES zo 14.júna 2012 vo veci C-618/10 Banco ESpañol de Crédito SA proti Joaguín Calderón Camino a rozhodnutím ESLP vo veci Bein v. Rumunsko (č.1) zo dňa 6.12.2007 v ktorom tento rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv. /dátum 15.2. 2016 Mária Tkáčiková predseda predstavenstva Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS).

9) Zistený stav súd právne uzatvára:

10) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

11) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

12) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

-5-

4C/42/2016

13) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

14) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

15) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

16) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

17) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka).

18) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§ 1 ods. 1 zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

19) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 4 ods. 1 zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

20) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä
a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do

-6- 4C/42/2016

výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad (§ 4 ods. 2, písm. a /až/ i zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

21) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

22) Zákonom - novelou č. 568/2007 Z.z. od 1.1. 2008 k zákonu o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. zavedený inštitút priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov.

23) Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, (§ 2 písm. a/ zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

24) Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského

úveru, s výnimkou poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb (§ 2 písm. e/ zákona číslo 258/2001 Z. z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

25) Na účely tohto zákona sa rozumie poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov (§ 2 písm. c bod 2/ zákona číslo 258/2001 Z.z. zo 14. júna 2001 spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov).

26) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

27) Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu (§ 456 Občianskeho zákonníka).

28) Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem vyššie uvedeného je písaná malým písmom, vrátane dohody o plnení v splátkach a všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, niektoré časti ťažko čitateľne. Okrem vydania bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 804001882 z 23.8.2013 uvedená v bode 2 administratívny poplatok vo výške 288,25 eura za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Podľa názoru súdu uplatňovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané, teda pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme, nakoľko žalovaná od žalobkyne ako spotrebiteľa požaduje administratívny poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru poškodzuje tým spotrebiteľa (žalobkyňa) a zároveň túto vystavuje neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Preto vo veci bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené.

-7-

4C/42/2016

29) Súd s prihliadnutím na obsah spisu - listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Žalobnému návrhu žalobcu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 634,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 634,64 eura od 17.3.2017 do zaplatenia, pričom tento stav čo do výšky sumy nie je sporný, táto predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú žalovaný je povinný vydať žalobcovi. V konaní bolo preukázané, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva o úvere č. 8401428 z 31.1. 2007, ktorú súd prvej inštancie bez ohľadu na argumentáciu žalobcu, že ide o absolútny a táto sa má posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka s touto sa nestotožnil, nakoľko žalobca vystupoval v pozícii spotrebiteľa, z pohľadu uzatváraného právneho vzťahu predstavoval slabšiu stranu v konaní, túto považuje za spotrebiteľskú a na základe tejto úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 20 000,00 Sk/663,88era, v zmluve bola dohodnutá odplata za spotrebiteľský úver vo výške 19 120,00 Sk/634,67 eura s tým, že celkovú čiastku vo výške 39 120,00 Sk/1 298,55 eura zaplatí žalovanému v dvanástich mesačných splátkach po 3 260,00 Sk/108,21 eura. Poplatok z predmetného úveru predstavuje 95,60 % navýšenie. Žalobca žalovanému za predmetný úver zaplatil 1 298,52 eura, toto medzi stranami nebolo sporne. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem vyššie uvedeného je písaná malým (drobným) písmom, vrátane dohody o plnení v splátkach a všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, niektoré časti sú ťažko čitateľne. Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel medzi platbami žalobcu v sume 1 298,52 eura a výškou úveru 663,88 eura, teda výška bezdôvodného obohatenie predstavuje sumu 634,64 eura. Žalobca zároveň preukázal, že o dôvode bezdôvodného obohatenie zo strany žalovaného sa dozvedel v mesiaci január 2016 od združenia na ochranu občana spotrebiteľa, kedy bol informovaný, že predmetná zmluva nemá náležitosti predpísané zákonom. Z pohľadu právneho úkonu medzi stranami poplatok vo výške 19 120,00 Sk/634,67 eura je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou (čl. 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru podľa ktorého dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve.

Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný neposkytol žalobcovi reálne plnenie za takýto poplatok, tento ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a svojou výškou na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnosti zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje neprijateľnú podmienku. Taktiež zo zmluvy nie je možné zistiť o aké administratívne plnenie sa jedná. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše nie je ničím odôvodnené preto poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu ako od spotrebiteľa ktorému požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku, ak sa bude vychádzať z významu pojmu administratíva, podľa slovníka slovenského jazyka ako správa, riadenie, vybavovanie vecí podniku a pod. Čo sa týka predmetného poplatku žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 z 13.9.2013, ktorým súd rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/219/2013 z 21.8.2014. V prípade žalobcu sa jedná o obdobnú zmluvnú podmienku. Okrem toho žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. n. 14Co321/2012 z 10.9.2013, z ktorého vyberá ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tu istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil

-8-

4C/42/2016

za neprijateľnú, alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného rozhodnutia. Pojem neprijateľná podmienka, vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa (článok 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EU C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Obdobná podmienka už bola ako neprijateľná posúdená aj v ďalších konaniach, vedených na Krajskom súde Prešov a to pod sp. zn. 1Co 2/2015, rozsudkom z 11.3.2015, pod sp. zn. 4Co52/2015, rozsudkom z 21.10.2015, pod sp. zn. 17Co50/2015, rozsudkom z 6.8.2015. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať - sumu, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZOSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSU). V zmluve o úvere taktiež absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Okrem vydania bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere č. 8401428 z 31.1.2007, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 13) o tej časti poplatku ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná. Podľa názoru súdu uplatňovanie úhrady administratívneho poplatku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané, teda pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme, nakoľko žalovaný od žalobcu ako spotrebiteľa požaduje administratívny poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru poškodzuje tým spotrebiteľa (žalobcu) a zároveň toho vystavuje neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem toho, že je písaná malým (drobným) písmom neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch § 4 ods. 2 platného a

účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať - sumu, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZOSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ). V zmluve o úvere taktiež absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe.

30) V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca vykonal plnenie pre žalovaného 663,88 eura/20 000,00 Sk a toto potvrdzujú listiny vydané odporcom označené ako splátky a pokuty č. zmluvy 8401428. V súlade s citovanou právnou kvalifikáciou vyplýva, že pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie v zmluve absentuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa nenachádza údaj o ročnej úrokovej sadzbe a tiež údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko žalobca už zaplatil žalovanému sumu prevyšujúcu istinu poskytnutého úveru vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 634,64 eura. Žalovaná strana poukázala na námietku premlčania spôsobom ako to vo vyjadrenie prezentovala (bod 7 odôvodnenia), avšak súd sa s týmto nestotožnil, nakoľko žalobca preukázal, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného na jeho úkor sa dozvedel v mesiaci január 2016 od združenia na ochranu občana spotrebiteľa (bod 8 odôvodnenia), následne dňa 8.2. 2016 udelil plnú pomoc pre právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta na podanie žalobného návrhu (samotný návrh bol doručený súdu 21.3.2016, predmetným podaným žalobným návrhom zo dňa 9.3.2016 sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka - právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, ďalej § 107

-9-

4C/42/2016

ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. V konaní bolo preukázané, že žalobca o vzniku bezdôvodného obohatenia sa dozvedel v mesiaci január 2016 od združenia na ochranu občana spotrebiteľa (bod 8 odôvodnenia). Titulom podaného žalobného návrhu sa žalobca oprávnene domáha vydania bezdôvodného obohatenia, v jeho prípade subjektívna dvojiročná premlčacia doba v zmysle citovaného ustanovenia (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) neuplynula.

31) Žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal že od momentu keď sa žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, do momentu podania žalobného návrhu na začatie konania v predmetnej veci neuplynulá dvojiročná subjektívna lehota. Žalovaný konštatuje, že nárok žalobcu je premlčaný v subjektívnej aj objektívnej lehote ku dňu 6.2. 2012 pričom nijako nezodôvodňuje na základe akých skutočností má preukázané, že od doby kedy sa žalobca dozvedel o tom kto sa na jeho úkor obohatil do doby uplatnenia si jeho práva na súde uplynulá subjektívna lehota 2 rokov. Žalovaný pritom uviedol dátum kedy sa nárok žalobcu sa stal premlčaný v objektívnej i subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 6.2. 2012. Žalobca zároveň prehlásil, že o tom kto sa na jeho úkor obohatil resp. že tým, že sa na jeho úkor obohatil žalovaný sa dozvedel od združenia na ochranu občana spotrebiteľa v mesiaci január 2016 (následne dňa 8.2. 2016 udelil plnú pomoc pre právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta na podanie žalobného návrhu, samotný žalobný návrh bol doručený súdu 21.3.2016). Súd sa stotožňuje, že žalobca si svoje právo uplatnil v dvojiročnej subjektívnej dobe. Skorší dátum zistenia existencie bezdôvodného obohatenia nebol nijako preukázaný (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 27.3.2007 sp. zn. 33Odo/306/2005... podľa ktorého sa pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie neoprávnene získaného majetkového prospechu (teraz bezdôvodného obohatenia - poznámka autora) vyžaduje skutočná, a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech. Obdobný záver zaujal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch zo dňa 31.8.2000 sp.zn. 25Cdo 2581/98 a zo dňa 27.3.2003 sp.zn. 33Odo 766/2002 ako aj rozsudku z 25.4.2001 sp.zn. 33Cdo 3003/99. Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Inak povedané pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. K tomu dochádza vtedy, keď oprávnený zisti také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť právo žalobou na súde, ďalej rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 5Cdo 121/2009 zo dňa 23.2.2011 .... pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie skutkového stavu v konkrétnom prípade, ďalej uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III.US 413/2013-9 v ktorom Ústavný súd konštatuje .... pritom správne zdôraznil, že subjektívna premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov začína plynúť vtedy, keď sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach z ktorých možno vyodiť, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a v akej výške. Okrem toho súd dopĺňa, že súčasťou práva na spravodlivý proces je právna istota strán ktorá znamená aj to, že súdy v identických prípadoch rozhodujú rovnako, uvedené vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2014 sp.zn. 5ECdo/192/2014 ...aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. 4US/49/06, III.US 300/06). Podobne aj ESLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatuje, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obchodných veciach rozhodne odlišne, pričom úlohou Najvyššieho súdu je usmerňovať takéto rozhodnutia. Vychádzajúc z faktu, že princípy

-10- 4C/42/2016

právneho štátu si princípmi ústavnými a preto je súd (sudca) nimi viazaný, je jeho povinnosťou rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti.

32) Preto vo veci bolo potrebné rozhodnúť ako je vyššie uvedené.

33) Okrem toho v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd priznal žalobcovi z priznanej sumy 634,64 eura úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 17.3.2017 (žaloba doručená 16.3. 2017, omeškanie dňom nasledujúcim) do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti.

34) O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, preto vo vzťahu k predmetu konania vyslovil, že priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej strane v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalobcu, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku

35) Žalobca je od platenia súdneho poplatku osobne oslobodený podľa zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov § 4 od. 2, písm. u/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dni od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

-11-

4C/42/2016

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a)sa týkajú procesných podmienok, b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami.